

על קבר אשת יצחק ליליאן אחד הבונים בבנינו של עולם

אֶשֶׁת אִישׁ נָדִיב, צָלַע מְצַלְעוֹתָיו,
נֶפֶשׁ כְּנֶפֶשׁוֹ, חֲבָרְתוֹ בְּכָל נְדָבוֹתָיו,
אֶף מְנוּגָה נִגְדוֹ אוֹר וְחַיִּים לְקַחְתָּ,
הוּא הָיָה שְׂמֵשֶׁף, וְאַתְּ כְּלָבָה זְרָחָתְךָ,
וּבְעֵת נְאֻסָּךְ אוֹרוֹ נִדְעָךְ גַּר חַיִּיתְךָ,
כְּחוֹשֶׁף גִּשְׁשֵׁתְךָ, וְאֵל אִישׁךָ תְּשׁוּקַתְךָ:
עֲתָה עַל צִדּוֹ פֹה שְׂבָתְךָ לְמִנוּחֶיכִי
נֶפֶשׁךָ קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁוֹ כִּי ה' גָּמַל עָלֶיכִי.

(משלם זלמן גאלדבוים, "במבחר קברי" – ספר השירים)